

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **D. S.**, nar. X
státní příslušnost X, evidenční číslo X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2019, č. j. OAM-612/ZA-ZA11-ZA21-2019,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Důvodem tohoto rozhodnutí bylo, že ČR považuje X za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Současně žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze X považovat za bezpečnou zemi původu.

II. Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že v předcházejícím správním řízení byl zkrácen na svých právech. Z § 16 odst. 2 zákona o azylu vyplývá vyvratitelná domněnka, že označení konkrétní země za bezpečnou je třeba zkoumat v každém jednotlivém případě a také ve vztahu k žadateli. Žalobce měl za to, že v jeho případě nebyly splněny podmínky bezpečnosti země původu, protože žalovaný pochybil, pokud žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.
3. Podle žalobce totiž žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho žádost jako zjevně nedůvodnou, protože neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro své rozhodnutí. Nezjistil tedy stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výrok zamítavého rozhodnutí tudíž nemá dostatečnou oporu ve správním spise. Vedle toho je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. Žalovaný nepracoval s žádnými informacemi o zemi původu žalobce. Jediným podkladem byly Informace OAMP X, hodnocení X jako bezpečné země původu z dubna 2019 a Informace OAMP – bezpečnostní a politická situace v zemi: X ze dne 3. 7. 2018. Z těchto zpráv žalovaný odkazoval pouze na obecné informace, které nesouvisely s důvody žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.
5. Důvodem podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu byla jeho obava o život kvůli opakovanému vyhrožování ublížením na zdraví ze strany soukromých osob. Za určitých okolností mohou být i tyto obavy relevantní ve vztahu k udělení doplňkové ochrany (viz rozsudek NSS č. j. 5 Azs 50/2014-34). Je tomu tak tehdy, pokud orgány země původu nejsou schopny poskytnout žadateli efektivní ochranu před takovým jednáním. Zjišťované informace o zemi původu se tak měly primárně týkat otázek dostupnosti takové efektivní ochrany. To však v dané věci nebylo splněno. Žalovaný shromáždil pouze obecné informace o politické a bezpečnostní situaci. Neopatřil si tedy dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce a nezjistil tak skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
6. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl obdobné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Na obsah tohoto rozhodnutí a rovněž na obsah správního spisu žalovaný odkázal. Jelikož žalovaný postupoval v souladu se zákony a mezinárodními úmluvami, neshledal oprávněnost uplatněných žalobních námitek. Žalovaný zjistil skutečný stav věci

a přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a bylo dostatečným způsobem odůvodněno.

8. Podle žalovaného je zřejmé, že žalobce neopustil zemi původu na základě žádného z relevantních důvodů ve smyslu zákona o azylu, a že obavy žalobce z návratu do vlasti nelze považovat za opodstatněné ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu. Naopak bylo zjištěno, že X splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, protože byla zařazena na seznam zemí, které ČR považuje za bezpečné země původu (viz § 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců). Naopak z výpovědi žalobce ani z obsahu podané žaloby nebylo zjištěno, že by v případě žalobce tento předpoklad bezpečné země původu neplatil. Byl to právě žalobce, kdo měl povinnost vyvrátit, že v jeho případě nelze X považovat vůči němu za bezpečnou zemi původu. Tuto vratitelnou domněnku žalobce nijak nevyvrátil a ostatně ani netvrdil, že by jeho návrat do X nebyl pro něho bezpečný ve smyslu relevantních důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.
9. Žalovaný se vypořádal s důvody podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz str. 4 napadené ho rozhodnutí). Pokud žalovaný tvrdil svoji obavu z výhrůžek neznámých osob v souvislosti s dopravní nehodou, tak v této souvislosti neprokázal, že by v zemi původu využil některý z dostupných prostředků ke své ochraně. Žalobce se nepokusil kontaktovat gruzínské státní orgány a nedal jim tak ani příležitost zasáhnout na ochranu jeho práv. Přitom mezinárodní ochrana je subsidiární a nastupuje teprve poté, co žadateli není poskytnuta ochrana v zemi jeho původu.
10. Žalovaný rovněž odmítl námitku žalobce, že shromážděné podkladové informace nebyly dostatečně aktuální a byly pouze obecné. Ze závěru napadeného rozhodnutí, konkrétně soupisu zdrojů informací, je podle žalovaného zřejmé, že informace byly zpracovány na základě uznávaných a relevantních veřejně dostupných informací. Získané informace především potvrdily, že X lze považovat za bezpečnou zemi původu.
11. Jelikož došlo k jednoznačnému naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili svůj nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání v rozsahu uplatněných žalobních bodů a shledal, že **žaloba není důvodná**.
13. Vzhledem k uplatněným žalobním námitkám krajský soud nejprve ověřil skutková zjištění ze správního spisu. Z poskytnutých údajů k podané žádosti a z provedeného pohovoru se žalobcem dne 16. 7. 2019 vyplynulo, že žalobce se narodil v X v tehdejší X a v minulosti

používal různá jména. Jelikož žalobce v průběhu správního řízení nepředložil žádné doklady osvědčující jeho totožnost a státní příslušnost (jeho cestovní doklad zůstal v X), správní orgán přijal k prokázání totožnosti a státní příslušnosti žalobce čestné prohlášení žalobce o těchto skutečnostech ze dne 16. 7. 2019. Ze sdělení žalobce vyplynulo, že je gruzínské národnosti, dorozumí se gruzínským a ruským jazykem a vyznává pravoslavné křesťanství. Nemá žádné politické přesvědčení a je rozvedený. S bývalou manželkou se mu narodily v roce 2014 a 2016 dvě děti. Obě děti žijí s matkou ve městě X. Žalobce naposledy bydlel ve městě X. Z vlasti vycestoval žalobce v březnu 2019 letecky z města X do X v rámci bezvízového styku. Od března 2019 pobýval v X. V roce 2009 navštívil X, kde požádal o mezinárodní ochranu. Dále navštívil X, kde rovněž požádal o mezinárodní ochranu. V roce 2015 pobýval na území X, kde také požádal o mezinárodní ochranu. Navštívil také X. Žalobci však nebyla v jiných státech udělena víza, ani povolení k pobytu. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce uvedl, že je dobrý, a že užívá léky Subotex a Tramal. Za důvod své žádosti o mezinárodní ochranu žalobce označil autonehodu, kterou měl v roce 2018 při řízení automobilu, a při níž zahynul soused. K uvedené autonehodě se žalobce vyjadřoval odlišně v rámci poskytnutých údajů k podané žádosti a dále v rámci pohovoru, který s ním byl veden k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V prvním případě uvedl, že k autonehodě došlo v létě 2018, naopak při pohovoru uvedl, že k autonehodě došlo v únoru 2018. Uvedené rozdíly následně vysvětlil tak, že v létě 2018 se konal soud. Když byl žalobce v lednu 2019 zproštěn soudem viny, začali sousedé chodit k žalobci domů a chtěli se s ním setkat. K rozdílům ve výpovědi, kdy žalobce nejprve uvedl, že soud se konal v létě 2018 a sousedé ho začali navštěvovat v lednu 2019, žalobce uvedl, že si nemůže vše přesně pamatovat. V poskytnutých údajích k podané žádosti žalobce dokonce uvedl, že sousedé začali přepadávat jeho dům, naštěstí nebyl nikdy doma, protože se rozhodl odcestovat z vlasti. V rámci pohovoru toto nemohl nijak upřesnit s tím, že neví, jakou formou ho tito lidé přepadávali, neboť nikdy nebyl doma. Pouze jeho matka mu sdělila, že sousedé byli agresivní a chtěli ho vidět. Naposledy byli u něj doma před 2 měsíci (před pohovorem dne 16. 7. 2019), o čemž byl žalobce rovněž informován matkou. Situaci žalobce ve vlasti nijak neřešil, takové situace se sousedy se v X neřeší. Tito lidé uváděli, že chtějí žalobce pouze vidět. Pokud by se s nimi žalobce setkal a ublížili mu, pak by se na policii obrátil. Žalobce se osobně s těmito lidmi nesešel, neboť matka ho k nim nepustila. Žalobce se domnívá, že mu chtěli ublížit. Přáli si, aby byl žalobce odsouzen, avšak poté, co byl zproštěn viny, si to s ním chtěli sami vyřídit. Přišli k žalobci domů a vyhrožovali mu přes matku, že mu něco provedou. V této souvislosti se žalobce na nikoho neobrátil, a to ani na policii, neboť takto se v X spory neřeší. Žalobce se nepokoušel ani přestěhovat na jiné místo, neboť v X si „všichni najdou všechny“, když chtějí. Kvůli výhrůžkám se žalobce rozhodl v březnu 2019 opustit vlast a vybral si X, protože zde má kamaráda, který mu slíbil práci. Poslední dva měsíce žalobce pracoval v Praze na stavbě. Kromě výše uvedeného neměl žalobce ve vlasti žádné další potíže, a to ani se státními orgány, soudy nebo policií. Z vlasti vycestoval bez problémů. Dokud neuběhne nějaký čas, žalobce se do X nechce vrátit. Obává se, aby se mu tam něco špatného nestalo. Závěrem žalobce potvrdil, že uvedl všechny důvody podané žádosti, které by měly být vzaty v potaz. Na podporu svých tvrzení žalobce nepředložil žádné doklady.

14. Z výše uvedeného vyplynulo, že důvodem podané žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla obava z výhrůžek soukromých osob v souvislosti s dopravní nehodou, při níž zemřel příbuzný těchto osob.
15. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se zamítne jako zjevně nedůvodná i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
16. Předpokladem pro aplikaci § 16 odst. 2 zákona o azylu je zařazení daného státu na seznam bezpečných zemí původu. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu stanoví ministerstvo vyhláškou seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce. Seznamy takových zemí včetně hodnocení zařazených zemí obsahuje vyhláška č. 328/2015 Sb. Definice bezpečné země původu je uvedena v § 2 písm. k) zákona o azylu. V souvislosti s dikcí § 16 odst. 2 zákona o azylu je třeba zdůraznit, že je na žadateli o udělení mezinárodní ochrany, aby prokázal, že v jeho případě nelze zemi původu považovat za bezpečnou. Jelikož je s ním vždy prováděn pohovor, je nejlepší příležitostí uvést případné obavy nebo předložit důkazy během pohovoru. Nutno dodat, že v případě aplikace „bezpečné země původu“ se neposuzuje, zda žadatel by mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu, neboť toto zkoumání je již nadbytečné. V tomto ohledu již prošla hodnocením daná země původu při zařazování na seznam bezpečných zemí původu a při pravidelném přezkumu tohoto seznamu či jeho aktualizaci.
17. Žalovaný vycházel z toho, že žalobce je státním příslušníkem X, kterou X považuje v souladu s § 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. ze dne 3. 12. 2015 za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu.
18. V X obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její občané nebo osoby bez státního občanství ji neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. X rovněž ratifikovala a dodržuje smlouvy mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právnickým osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
19. Krajský soud dále zjistil, že žalovaný při svém hodnocení žalobcova příběhu vycházel z relevantních informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X. Jednalo se konkrétně o materiál Hodnocení X jako bezpečné země původu (duben 2019) a dále o Informaci OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi: X ze dne 3. 7. 2018. Uvedené informace byly také součástí správního spisu.

20. Výše uvedený materiál potvrdil mj., že X lze považovat za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Podstatná zjištění z těchto materiálů ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X již učinil žalovaný a popsal je v napadeném rozhodnutí, proto soud pro stručnost na tato zjištění odkazuje a nebude je v tomto rozsudku již opakovat. Přesto krajský soud poukazuje na to, že z citovaného materiálu vyplývá, že civilní úřady v X udržují efektivní kontrolu nad bezpečnostními složkami. V X nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení a ani svévolnému násilí. Právní předpisy X dostatečně upravují danou problematiku a jsou v nich implementovány všechny mezinárodní konvence a úmluvy. Ústava zemi garantuje základní práva a svobody, včetně svobody volného pohybu a zákazu mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Země přijala řadu reforem v oblasti politických a občanských práv nebo ekonomiky právě v souvislosti s procesem vízové liberalizace s EU. Vláda X ve spolupráci s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a s dalšími humanitárními organizacemi poskytovala ochranu a pomoc vnitřně přesídleným osobám, uprchlíkům a dalším skupinám. X jako člen OSN přistoupila k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod. V červnu 2014 podepsala X asociční dohodu s EU a od 28. 3. 2017 začal platit bezvízový styk se zeměmi schengenského prostoru. Jinak občané X mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství. Případným zneužitím pravomoci státních úřadů a úředníků se zabývá ombudsman a nevládní organizace, které poskytují efektivní pomoc v případě porušení práv jednotlivců (Hodnocení X jako bezpečné země původu z dubna 2019). Vedle shora uvedeného je významné také to, že v X neprobíhá žádný ozbrojený konflikt (podle Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi: X ze dne 3. 7. 2018).
21. Ve shodě s žalovaným lze na základě výše uvedeného uzavřít, že v případě žalobce lze X považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. To ostatně potvrdil i žalobce, který v průběhu správního řízení uvedl, že v X neměl žádné problémy se státními orgány, soudy ani policií a za důvod svého odjezdu z vlasti označil jen výhrůžky ze strany soukromých osob, kteří byli příbuzní muže, jenž zahynul při autonehodě, kterou měl se žalobcem. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že žalobce svoji vlast neopustil na základě žádného z relevantních důvodů uvedených v zákoně o azylu, přičemž ani jeho obavy z návratu do X nelze považovat za opodstatněné ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu. Především bylo totiž zjištěno, že X splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu [§ 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu], pročez byla zařazena na seznam zemí, které X považuje za bezpečné země původu (§ 2 bod 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb. ve znění vyhlášky č. 68/2019 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců). Ostatně z výpovědi žalobce ve správním řízení a ani z obsahu správní žaloby nebylo zjištěno, že by tento předpoklad bezpečné země původu neplatil. Přitom s odkazem na obsah § 16 odst. 2 zákona o azylu je to právě žalobce a nikoliv žalovaný, kdo musí vyvrátit, že v jeho případě X nelze považovat vůči němu za bezpečnou zemi původu. Tuto vyvratitelnou domněnku se žalobci nepodařilo vyvrátit. Pro naplnění této zákonné podmínky žalobce neuváděl žádné konkrétní skutečnosti a nenavrhoval či nepředkládal žádné důkazy. Žalobce také netvrdil, že by jeho návrat do X pro něj nebyl bezpečný ve smyslu relevantních důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

22. Pokud žalobce zmiňoval, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla jeho obava z výhrůžek soukromých osob v souvislosti s dopravní nehodou, pak je k tomu třeba uvést, že osobně se žalobce s těmito výhrůžkami nesetkal, neboť veškeré výhrůžky mu podle svých slov sdělovala či předávala jeho matka. V této souvislosti zcela správně již žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že žalobce v zemi původu nevyužil žádnou z forem právní a jiné ochrany dostupné v zemi původu a na nikoho se s žádostí o pomoc neobrátil. Nepoužil tedy všech dostupných prostředků ke svojí ochraně v zemi původu před požádáním o mezinárodní ochranu, která má však povahu subsidiární a nastupuje teprve poté, co žadateli není poskytnuta ochrana v zemi jeho státní příslušnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 3. 2004, sp. zn. 3 Azs 22/2004, a ze dne 13. 9. 2004, sp. zn. 4 Azs 160/2004). K naplnění kritérií pro udělení mezinárodní ochrany v případě žalobce nemohlo dojít, neboť žalobce se v zemi původu ani nepokusil kontaktovat gruzínské státní orgány a nedal jim tak příležitost zasáhnout na ochranu jeho práv.
23. Žalobce tedy měl nejprve použít všechny dostupné prostředky vnitrostátní ochrany, a teprve pak žádat o ochranu mezinárodní. Pokud by byla žalobcova obava z uvedených soukromých osob opodstatněná a tyto by představovaly pro žalobce skutečné ohrožení, měl žalobce možnost obrátit se na státní orgány své vlasti o pomoc. Toho však žalobce nevyužil a rozhodl se celou situaci řešit vycestováním z vlasti. Žalobce tedy zcela na pomoc policie či jiných státních orgánů země původu rezignoval, protože mu tyto mohly těžko pomoci, pokud nebyly o potížích žalobce vůbec informovány, neboť jim je žalobce neoznámil. U žalobce proto nelze dospět k závěru, že mu byla příslušnými gruzínskými orgány odmítnuta ochrana jeho osoby, a že tedy stát nebyl schopen či ochoten poskytnout mu ochranu.
24. Výše uvedené krajský soud uzavírá tak, že žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze X považovat za bezpečnou zemi původu, když současně žalobce má v případě jakýchkoliv problémů v zemi původu možnost využít ochrany kompetentních orgánů vlasti.
25. Na základě výše uvedeného byla tedy zcela po právu shledána žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany za zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu a byla zamítnuta.
26. Podle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že jsou-li tu důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se již to, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu. Rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti o pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
27. Krajský soud nemohl přisvědčit námitce žalobce spočívající v tom, že žalovaný nevycházel z aktuálních a relevantních podkladů, protože použité informace byly nedostatečné a nebyl zjištěn stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud k tomuto nejprve uvádí, že tato obecná tvrzení žalobce nijak blíže v žalobě neupřesnil a nedoložil žádnými důkazy. Žalovaný naopak pracoval s poměrně aktuálními materiály jako např. Hodnocení

X jako bezpečné země původu (duben 2019) a Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi: X z 3. 7. 2018. Na str. 15 až 17 správního spisu jsou podkladové informace žalovaným citovány. Krajský soud nemohl přisvědčit tomu, že by žalovaným shromážděné informace nebyly dostatečně aktuální a byly jen obecné. Ze soupisu zdrojů informací, na základě kterých byly shromážděné informace zpracovány, vyplývá, že jde o uznávané a relevantní veřejně dostupné informace. Přestože žalobce uváděl, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neupřesnil v této souvislosti žádné pochybnosti o skutkovém stavu věci. Uváděl jen obecné námitky. Pokud žalovaný na základě několika informačních zdrojů dospěl k závěru o bezpečnosti X, pak to byl právě žalobce, kdo měl prokázat, že v jeho případě zemi původu považovat za bezpečnou nelze. Měl k tomu nejen tvrdit případné obavy, ale také předložit důkazy. To však žalobce neučinil. Nelze tedy žalovanému vytýkat, že pro tvrzení žalobce neobstaral důkazy z veřejně dostupných zdrojů, neboť prokázání nebezpečnosti země původu leželo zcela na žalobci.

28. Ze shromážděných materiálů o X dále vyplynulo, že země funguje jako právní stát, pročez by běžná forma ochrana měla být jejím občanům poskytována. Sám žalobce však dostupnost a efektivnost takové ochrany v zemi původu vůbec nevyzkoušel. O tom bylo pojednáno nejen ve výkladu shora, ale také v napadeném rozhodnutí žalovaného (str. 4). Žalobce tedy zjevně měl možnost obrátit se na státní orgány své vlasti o pomoc, avšak této možnosti nevyužil, pročez nepoužil všech dostupných prostředků ke svojí ochraně v zemi původu před požádáním o mezinárodní ochranu, která nastupuje až poté, co je žadateli poskytnuta ochrana zemí jeho státní příslušnosti.
29. Rozhodnutí žalovaného obsahuje veškeré náležitosti v souladu s požadavky správního řádu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je srozumitelné, přezkoumatelné a v souladu s právními předpisy. Rozhodnutí bylo vydáno na základě úplného zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

V. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud shledal žalobní námitky nedůvodnými, jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalobce nebyl v řízení úspěšný, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Úspěšnému žalovanému nevznikly v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti, resp. úhradu nákladů nepožadoval, proto mu nebyla jejich náhrada přiznána (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. ledna 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.